

Arrest

nr. 321 337 van 7 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ABDUL
Borsbeeksebrug 34/1
2600 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 juli 2024 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. ABDUL.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Irakese soennitische moslim te zijn van Arabische etniciteit, geboren op 28 oktober 1972 in de stad Bagdad, gelegen in de gelijknamige provincie. U bent gehuwd met A.D.Y., samen hebben jullie drie kinderen.

U had samen met uw broer A. een transportbedrijf waarbij u materialen vervoerde naar internationale bedrijven in de Green Zone. U werd omwille van uw werk voor de Amerikanen en buitenlanders regelmatig gevisieerd door militieleden van Al Mahdi, echter u slaagde er quasi altijd in te vluchten als ze langskwamen. U werd twee keer door hen gevat en geslagen, ook dwongen ze u geld te betalen. Ook uw broer diende geld aan hen te betalen. Dit bleef zo duren tot 2015. Uw buurman had een camionette die u soms huurde en werd

ook lastig gevallen door Al Mahdi. Toen hij eens werd opgebeld door Al Mahdi beledigde hij Mukhtada Al Sadr en diezelfde dag nog werd hij vermoord. Omdat uw vrouw en kinderen schrik hadden, besloot u uw familie te verhuizen naar Koerdistan. Zij verbleven hier een klein jaar waarna ze terugkeerden. Uzelf was niet meegegaan want anders zou u uw werk kwijt geraken. In 2018 werd uw jongere broer H. ontvoerd door onbekende militieleden omdat hij in Bagdad geregistreerd was terwijl hij in het Noorden verbleef. In 2019 werd uw broer A. vermoord door onbekenden, u vermoedt echter dat een militie hierachter zat daar uw broer ook veel bedreigd werd door milities omwille van zijn werk. Zo kreeg hij filmpjes met bedreigingen in opgestuurd. Ook in 2019 werd uw oudste zoon M. onderweg naar de universiteit vermoord door onbekenden. Ook hier vermoedt u dat er milities achter zaten. U besloot uw vrouw en andere kinderen naar Turkije te sturen waar zij tot op heden nog verblijven. Uzelf kon echter niet mee daar u geen toegang zou krijgen tot de luchthaven. U dook onder op verscheidene plaatsen waarbij u in uw vrachtwagen sliep. Uw broer H. kreeg een telefoon van Anwar, een Amerikaan met Irakese roots die met jullie samenwerkte en u waarschuwde dat het te gevaarlijk was voor jullie om in Irak te verblijven daar alle mensen die banden hadden met Amerikanen werden gevisieerd. U probeerde een visum te bemachtigen naar verscheidene landen en uiteindelijk slaagde u er in met een visum voor Griekenland het land te verlaten. U verliet Irak op 28 november 2022.

Via Turkije ging u met het vliegtuig naar Griekenland waarna u doorreisde tot België. Hier dient u een verzoek om internationale bescherming in op 15 december 2022.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: Uw originele paspoort en identiteitskaart, uw origineel rijbewijs, een kopie van een stemkaart, kopie van een vaccinatiekaart, kopieën van de paspoorten en Turkse verblijfsvergunningen van uw familie, kopie van uw huwelijksakte, originele badges van de bedrijven waar u mee samenwerkte, origineel attest van werk, foto's van uw werk, kopieën van de overlijdensaktes van uw broer en zoon en ten slotte een USB-stick met foto's van uw vrachtwagen en een filmpje waarop militieleden te zien zijn die in de buurt van uw vrachtwagen schieten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art.1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

U weet immers niet te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde.

Dat u voorheen mogelijks werkte binnen de transportsector en in kader hiervan contacten had met de buitenlandse organisaties / Amerikanen wordt vooralsnog niet betwist. Dat u echter werkzaam was tot aan uw vertrek uit Irak in 2022 kan evenwel niet worden aangenomen.

Zo beweerde u bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in 2016 gestopt te zijn met uw werk voor de internationale organisaties in de Green Zone (zie vragenlijst DVZ). Echter tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS beweert u plots ook na 2016 nog voor bedrijven uit de Green Zone te hebben gewerkt (zie CGVS, p.13 en 14). Hiermee geconfronteerd ontkent u dit zo verklaard te hebben bij DVZ (zie CGVS, p.19). Nochtans staat het expliciet vermeld in de vragenlijst van DVZ en kreeg u aan het begin van uw onderhoud op het CGVS de kans correcties aan te brengen aangaande uw verklaringen bij DVZ, hetgeen u naliet te doen (zie CGVS, p.3). Dat uw verklaringen bij DVZ en CGVS hieromtrent moeilijk te rijmen vallen, komt uw geloofwaardigheid hieromtrent niet ten goede. Bovendien legde u verscheidene badges neer betreffende uw werk, echter geen enkele dateert van na 2016. Gevraagd hiernaar zegt u dat de bedrijven ze zelf inhielden of

u ze zelf weggegooid heeft (zie CGVS, p.9). Dat de bedrijven dan net die badges die uw recentste werkzaamheden zouden kunnen aantonen, inhielden dan wel dat u net die badges zou hebben weggegooid, is wel heel opmerkelijk. Dit zeker gezien de badges die u voorlegt dan wel blijken te stroken met uw eerdere verklaringen aangaande het moment waarop u uw werkzaamheden stopte, afgelegd bij de DVZ. Het hoeft dan ook geen betoog dat uw bewering niet kan worden aangenomen. Bovendien is op één van de badges een andere naam te lezen dan die van uzelf. Hiermee geconfronteerd zegt u dit zelf niet eens gemerkt te hebben en dat ze waarschijnlijk een fout hebben gemaakt (zie CGVS, p.9). Hieromtrent dient er door het CGVS te worden opgemerkt dat u zelf verantwoordelijk bent voor de stukken die u voorlegt ter staving van uw relaas. Er kan dan ook verwacht worden dat u kennis heeft van de stukken die u zelf voorlegt en wel degelijk zou weten dat één van de badges, die u zelf in Irak zou gebruikt hebben, andere persoonsgegevens bevat dan uw eigen gegevens. Het mag bovendien ten zeerste verbazen dat u probleemloos zou hebben kunnen werken en toegang zou gekregen hebben tot de Green Zone met een badge die 'foute informatie' bevat temeer het logisch mag zijn dat deze badges nét met het oog op de beveiliging van de internationale zone werden uitgereikt. Er kan dan ook in alle redelijkheid verondersteld worden dat deze badges wel degelijk de juiste identificatiegegevens zouden bevatten.

Het feit dat de stukken die u neerlegt voorts niet stroken met uw verklaringen doet verder twijfelen aangaande de door u geschetste tijdslijn van uw werk. Aangaande de andere documenten betreffende uw werk dient er voorts te worden opgemerkt dat alle Iraakse stukken makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden en hun bewijswaarde dan ook bijzonder relatief is (zie informatie toegevoegd aan administratieve map).

Wat er ook van zij, geen van de voorgelegde stukken kunnen uw beweringen als zou u tot aan uw vertrek uit Irak in 2022 gewerkt hebben, ondersteunen. U toont dan ook geenszins aan dat u nog werkzaam zou geweest zijn in de Green Zone na 2016, hetgeen een eerste element is dat afbreuk doet aan de door u voorgehouden vrees.

Dient voorts te worden opgemerkt dat het loutere feit dat u mogelijks voorheen werkzaam was binnen het transport en in die hoedanigheid contacten had met internationale organisaties en de Amerikanen binnen de Green Zone geenszins kan volstaan om actueel in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. U dient het bestaan van dergelijke nood in concreto aan te tonen maar u blijft hierin gebreke. Er moet immers worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten die u doorheen de jaren stelt te hebben meegemaakt.

U verklaart dat u en uw broer A. rond 2006 problemen begonnen te krijgen met Jaish al Mehdi. Ze vielen herhaaldelijk bij u thuis binnen. U kon quasi altijd ontkomen maar u betaalde hen ook geregeld geld. Dit alles bleef voortduren tot 2009 à 2010, toen uw broer A. hen geld begon te betalen. Op dat moment vielen ze u niet langer lastig (zie CGVS, p.11).

Echter uw beweringen aangaande het zogezegde 'lastigvallen' door deze militie zijn allereerst vaag te noemen. Zo beweert u dat de militieleden mensen uit de buurt waren, toch zou u ze niet gekend hebben (zie CGVS, p.11).

Gevraagd naar eventuele namen kan u er, na lang nadenken, bovendien slechts twee opnoemen, zonder dat u hierbij de volledige naam kan geven (zie CGVS, p.11). Dat u beweert op regelmatige basis te zijn lastig gevallen door deze militieleden die uit uw wijk kwamen, maar dan dergelijk weinig informatie kan verschaffen over hun identiteit is een element dat afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid. Ook is het vreemd dat u de meerderheid van de keren kon ontsnappen – slechts twee keer zou u te laat geweest zijn - als ze langskwamen terwijl deze militieleden/ wijkbewoners u altijd bij uw thuis opzochten (zie CGVS, p.10). Dat u bovendien ook al die tijd in hetzelfde huis bleef wonen terwijl ze u daar jarenlang kwamen zoeken en lastigvallen en u nooit overwoog te verhuizen is een element dat de waarachtigheid, minstens de ernst van uw beweerde vrees, verder op de helling zet (zie CGVS, p.10 en 11). Tenslotte is het vreemd dat u door deze militie werd belaagd omwille van uw werk omdat ze u als een spion beschouwden, maar hun acties naar u, en later ook uw broer toe, zich beperkten tot het betalen van geld (zie CGVS, p.10 en 11). Dat uw problemen met deze militieleden bovendien ook zonder meer stopten éénmaal uw broer hen geld vanaf 2009 - 2010 begon te betalen, is ook weinig ernstig temeer daar u gewoon uw werkzaamheden zou hebben voortgezet. Dat u sinds 2006 herhaaldelijk zou zijn lastiggevallen omwille van uw werk daar u als een spion werd beschouwd – wat toch een vrij ernstige beschuldiging betreft -, maar de enige represaille dan bestond uit het betalen van geld om u dan vervolgens, vanaf het moment dat uw broer hen geld betaalde, compleet met rust te laten en u zonder meer uw werkzaamheden te laten voortzetten (zie CGVS, p.11 en 12), valt niet met elkaar te rijmen. Op een dag in 2015 zou uw buurman zijn vermoord door sjiiitische militieën en besloot u, uit vrees, uw gezin onder te brengen in de KAR. Waarom u nu plots meende een risico te lopen is niet duidelijk

temeer daar de milities u al jarenlang, sinds 2009 – 2010, met rust lieten terwijl u wel nog steeds uw werkzaamheden verderzette in die periode.

Dat u voorts direct meent dat er ook voor u een gevaar bestond nadat uw buurman in 2015 zou zijn gedood, maar dan het besluit nam enkel uw gezin onder te brengen in de KAR en zelf gewoon in eigen woning Bagdad bleef én weerom gewoon uw werkzaamheden verzette, staat dan weer haaks op elkaar. U zegt zelf niet mee te zijn gegaan naar de KAR daar u anders uw werk niet meer zou kunnen doen (zie CGVS, p.11). Echter, later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat uw broer A., met wie u samenwerkte, al sinds 2008 in de KAR woonde. Hij kon blijkbaar wel van daaruit zijn werkzaamheden verderzetten (zie CGVS, p.12). Waarom u dan zelf geen toevlucht zou hebben kunnen zoeken in de KAR is dan ook onduidelijk en houdt geen steek. Dat het verderzetten van uw werkzaamheden leek te primeren boven uw eigen veiligheid, bevestigt nog maar eens dat aan de beweerde problemen, minstens de ernst ervan, geen geloof kan worden gehecht. Dit blijkt ook duidelijk uit het feit dat uw vrouw en kinderen dan na 6 à 8 maanden terugkeerden naar Bagdad, nota bene weerom naar jullie eigen woning. Als de situatie zo dramatisch was kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat u uw gezin veilig in de KAR zou gelaten hebben. Uw bewering hierbij dat ze 'niets hadden in de KAR om op terug te vallen' (zie CGVS p.11), houdt bovendien totaal geen steek. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat uw echtgenote en kinderen in de KAR samenwoonden met uw broer A. en zijn gezin. Ook gaf u aan dat uw gezin terugkeerde aangezien uw kinderen naar school wilden gaan in Bagdad om hun examens af te leggen (zie CGVS, p.11). Weerom is het volstrekt onlogisch dat u en uw echtgenote er geen graten in zouden hebben gezien om de kinderen gewoon naar school te laten gaan indien u, en dus mogelijks uw gezin, daadwerkelijk in het vizier zaten van de milities en derhalve risico liepen op represailles. Na de terugkeer van uw gezin naar Bagdad deden zich in de daaropvolgende jaren evenwel geen problemen voor, weerom ondanks dat u uw werkzaamheden zou zijn blijven verderzetten. U verklaarde hierbij overigens dat u in het kader van uw werkzaamheden ook aanwezig was in Basra, een sjiiitische regio, om goederen op te halen. Dat u het blijkbaar geen probleem vond u herhaaldelijk naar het sjiiitische Basra te begeven, een regio waar u aldus zo mogelijks nog een groter risico liep door sjiiitische milities te worden onderschept (zie CGVS, p.13), én u ginds noch in de andere regio's waar u kwam of bij u thuis, problemen kende, wijst er nog maar eens op dat aan uw relaas geen geloof kan worden gehecht.

U haalde verder nog aan dat uw broer H. in 2018 werd ontvoerd door onbekende militieleden. Los van het feit dat u deze blote bewering niet weet te staven, blijkt hoe dan ook nergens uit uw relaas dat dit enig verband hield met uw werkzaamheden. U gaf immers zelf aan dat de reden voor de ontvoering was dat ze hem verdacht vonden aangezien hij geregistreerd stond in Bagdad maar in het noorden van Irak woonde (zie CGVS, p.17). Nergens uit uw verklaringen blijkt verder als zou dit probleem gelinkt zijn aan de door u aangehaalde voortgezette werkzaamheden. Bovendien werd uw broer na amper een paar dagen vrijgelaten én kan op geen enkele manier worden ingezien waarom uw broer zou worden ontvoerd, dit voor slechts een paar dagen, als het hen (nog steeds) om u zou te doen zijn geweest. Bovendien werd op geen enkel moment tijdens zijn vasthouding contact met u genomen noch werd u op een andere manier ingelicht als zou deze ontvoering aan u en uw werkzaamheden gelinkt zijn, zo blijkt uit uw verklaringen. U komt hier aldus niet verder dan het uiten van loutere beweringen en veronderstellingen. Ten slotte gaf u nergens aan dat uw broer later nog problemen zou hebben gekend.

Aangaande de aangehaalde moord op uw broer en zoon in 2019 dient er door het CGVS te worden vastgesteld dat, gezien aan uw voortgezette werkzaamheden tussen 2016 en 2022 én de problemen die zich omwille hiervan zouden hebben voorgedaan, geen geloof kan worden gehecht het duidelijk mag zijn dat ook niet kan worden aangenomen dat uw broer en zoon omwille van u en uw werkzaamheden zouden zijn vermoord.

U komt hier overigens ook weer niet verder dan het uiten van blote beweringen en staft uw verkaringen aangaande de moorden op geen enkele manier aan de hand van enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs. U toont zelfs niet eens aan dat uw broer en zoon daadwerkelijk om het leven kwamen. Bovendien zijn uw beweringen ook zeer vaag te noemen. Aangaande de moord op uw broer bent u immers vooreerst niet zeker waar precies uw broer om het leven kwam, enkel kan u met zekerheid zeggen dat het in Suleimaniyah was en noemt u voor de rest enkele plaatsnamen maar geeft u aan hier niets met zekerheid over te kunnen zeggen (zie CGVS, p.14). Ook weet u niet wie hem vermoord zou hebben of op welke wijze hij vermoord werd. Zo zegt u enkel een blauwe plek te hebben gezien op zijn lichaam ter hoogte van zijn nek (zie CGVS, p.15). Dat u zodanig weinig informatie heeft betreffende de omstandigheden van zijn moord of de daders, doet weerom ernstig twijfelen aan uw geloofwaardigheid. Bovendien zegt u dat er geeneens een onderzoek plaatsvond daar uw familie geen klacht indiende (zie CGVS, p.15). Gevraagd naar de reden zegt u dat u niet wilde weten wie de daders waren, dat u weet dat hij vermoord is door één van de sjiiitische milities (zie CGVS, p.15). Dat u of uw familie niet eens geïnteresseerd waren in wie de daders waren, is geheel niet aannemelijk te noemen. Uit niets blijkt dat u zelfs de moeite zou gedaan hebben zich bijkomend te informeren omtrent de omstandigheden en wat zich precies afspeelde, hetgeen geenszins kan worden begrepen ingeval uw relaas de waarheid zou betreffen en u meent een gelijkaardig risico te lopen.

Hoe u overigens zou weten dat uw broer door sjiitische milities werd vermoord – het feit terzijde gelaten dat het al ten zeerste mag verbazen dat sjiitische milities actief zouden zijn in de Koerdische regio Suleimaniya – is ook geenszins duidelijk.

U verklaarde hier dat uw broer al langer werd 'bedreigd' maar u zou pas na zijn overlijden te weten gekomen zijn via zijn vrouw dat hij voor zijn dood filmpjes kreeg doorgestuurd waarop collega's te zien waren die gedood waren door milities, dit als bedreiging (zie CGVS, p.15). Opnieuw komt u hier niet verder dan het uiten van loutere beweringen. Bovendien kan u ook niet zeggen wie deze filmpjes opstuurde naar uw broer (zie CGVS, p.15) hetgeen vaag te noemen is. Bovendien is het opmerkelijk dat uw broer dit nooit zou vermeld hebben aan u daar u toch beiden hetzelfde werk deed. Immers, indien het effectief zo is dat u en A. al jarenlang in het vizier zaten van de milities en reeds problemen zouden gekend hebben en jullie daadwerkelijk nog steeds jullie werkzaamheden verderzetten, mag het duidelijk zijn dat in alle redelijkheid kan verondersteld worden dat A. u wel degelijk zou hebben ingelicht van aanhoudende bedreigingen, dit niet in het minst gezien u nog steeds in Centraal Irak aanwezig was en de werkzaamheden uitvoerde én u zich daarenboven ook naar het sjiitische zuiden begaf (zie supra). U kan evenwel geen enkele zinnige reden geven waarom uw broer u dit alles niet zou verteld hebben (zie CGVS, p.15). Zoals hoger gezegd is het ook al zeer onaannemelijk dat uw broer in de Koerdische regio door een sjiitische militie zou zijn gedood. Waarom zij zich overigens naar de Koerdische regio zouden hebben moeten begeven om uw broer om het leven te brengen, terwijl uw broer nog regelmatig heen en weer reisde naar Bagdad – wat overigens nog maar eens de waarachtigheid van de problemen die u in Bagdad zegt te hebben gekend tot aan uw vertrek onderuithaalt –, kan ook totaal niet worden ingezien (zie CGVS, p.12).

Tenslotte bleek u ook niet éénsluitend wat betreft de reden waarom uw broer zou zijn vermoord. Waar u voor de DVZ liet optekenen dat hij vermoord werd door de milities omdat hij stopte met betalen (zie vragenlijst DVZ), haalt u deze reden op geen enkel moment aan voor het CGVS. Bovendien liet u voor het CGVS dan weer optekenen dat 'de situatie – u doelde hiermee op het feit dat uw broer geld betaalde aan de milities (zie supra)- bleef voortduren tot 2015'. Indien uw broer aldus zou zijn vermoord door de sjiitische milities omdat hij zijn betalingen stopzette, zoals u ten overstaan van de DVZ beweerde, kan niet worden begrepen waarom hij dan pas vier jaar later, in 2019, zou zijn vermoord. Uw verklaringen houden geen steek er kan dan ook geen enkel geloof gehecht worden aan de door u geschetste gang van zaken.

Eenzelfde dient gezegd te worden aangaande de beweerde moord op uw zoon. Ook hier valt er ten eerste een tegenstrijdigheid op te merken. Zo verklaarde u bij DVZ dat uw zoon vermoord werd op weg naar de tandarts (zie vragenlijst DVZ). Echter, tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u dat uw zoon op weg was naar de universiteit (zie CGVS, p.16). Hiermee geconfronteerd zegt u dat het een misverstand betreft en uw zoon weldegelijk onderweg was naar de tandarts (zie CGVS, p.19). Dat u zich zou vergissen bij een dermate ingrijpende gebeurtenis als de moord op uw zoon, waarvan in alle ernst kan verondersteld worden dat deze in uw geheugen gegrift staat, kan logischerwijs geenszins worden aangenomen. Bovendien bent u wederom uitermate vaag in uw verklaringen daar u niet weet wie uw zoon vermoord zou hebben, en kan u niets zinnigs zeggen over de omstandigheden waarin deze moord plaatsvond (zie CGVS, p.16 en 17). Uw vage kennis holt uw geloofwaardigheid verder uit. Ook hier moet overigens worden vastgesteld dat uw verklaringen blote beweringen betreffen die u niet weet te staven.

De door u voorgelegde overlijdensaktes van uw broer en zoon kunnen geen ander licht werpen op voorgaande. Los van het feit dat u louter kopieën van deze stukken voorlegde waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan, legde u deze stukken ook geenszins voor in het kader van een geloofwaardig relaas en kan aan deze stukken dan ook geen bewijswaarde worden toegekend. Bovendien, zoals reeds opgemerkt, zijn alle Iraakse stukken makkelijk tegen betaling verkrijgbaar en is hun bewijswaarde hoe dan ook quasi onbestaande. Tot slot, een overlijdensakte kan hoogstens aantonen dat iemand om het leven kwam maar kan nooit met absolute zekerheid uitspraak doen over de precieze omstandigheden waarin zulks geschiedde.

Dat uw broer en zoon aldus zouden zijn vermoord door sjiitische milities heeft u geenszins aangetoond.

In 2019 besloot u uw gezin weg te sturen uit Irak maar kon u zelf niet mee daar de milities de controle hadden over de luchthaven (zie CGVS, p.17 en 18). U bleef nog drie jaar in Irak, in Bagdad. Uit niets blijkt dat u in die drie jaar voorts naar een andere manier hebt gezocht om te kunnen vertrekken dan legaal, met een visum, via de luchthaven. Het mag duidelijk zijn dat dit verder afbreuk doet aan uw beweerde vrees voor vervolging. Dat u in 2019 niet samen met uw gezin kon vertrekken omwille van uw vrees voor de milities op de luchthaven kan overigens niet worden weerhouden om uw laattijdig vertrek te rechtvaardigen. U vertrok in 2022 immers eveneens legaal via de luchthaven, dit terwijl de milities er ook toen nog de controle hadden, zoals u ook zelf verklaarde (zie CGVS, p.18). Uw verdere verklaringen dat u via kennissen een politieagent genaamd N. vond die u onder betaling naar de luchthaven begeleidde, zelf uw paspoort en visum

afstempelde en u door de controle hielp – overigens weerom allemaal loutere beweringen - zijn tevens bijzonder vaag te noemen (zie CGVS, p.18). Immers gevraagd naar deze N. zijn volledige naam, blijft u het antwoord schuldig (zie CGVS, p.18). Er kan nochtans verwacht worden dat u zich wel degelijk terdege zou informeren omtrent de persoon op wie u na een jarenlange ‘zoektocht’ naar een manier om het land te verlaten, dit niet in het minst omdat hij u op ‘legale’ wijze door de luchthaven en voorbij de sjiiitische milities zou loodsen. Ook is het weinig aannemelijk dat één persoon, een gewone politieagent, u door de luchthaven en de volledige controle zou hebben kunnen loodsen zonder dat hierrond enige vraag zou zijn gesteld bij de reguliere controleposten. Dat u er overigens ook geen graten in zag op die manier het land te verlaten, dit terwijl u, naar u stelt, al jarenlang gezocht wordt door de milities houdt geen steek. Er kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat u zich er dan minstens van beducht zou geweest zijn dat u mogelijks geseind stond en bijgevolg elk het risico in de luchthaven alsnog in handen van de milities te vallen kost wat kost zou hebben willen vermijden. Dat u voorts wel de mogelijkheid zou gehad hebben om iemand te vinden die u kon helpen om legaal het land te verlaten maar nooit van de mogelijkheid zou gehoord hebben om illegaal het land te verlaten, kan totaal niet worden aangenomen (zie CGVS, p.18).

Dit element doet verder afbreuk aan de ernst van de problemen. Hoe dan ook, tot aan uw vertrek kende u sinds 2019 geen verdere problemen meer. Dat u ondergedoken leefde, op verschillende plaatsen zou gebleven hebben, zijn blote beweringen (zie CGVS, p.11). Uit niets blijkt overigens dat u in die periode werd gezocht. Weerom dient hier te worden benadrukt dat het in alle redelijkheid ook totaal geen steek houdt dat u enerzijds drie jaar lang ‘ondergedoken’ zat uit vrees voor de milities maar wel zou zijn blijven verder werken én dan ook gewoon legaal het land verliet. Uw verdere verklaringen dat u uiteindelijk via kennissen een politieagent genaamd N. vond die u onder betaling naar de luchthaven begeleidde, zelf uw paspoort en visum afstempelde en u door de controle hielp – overigens weerom allemaal loutere beweringen - zijn tevens bijzonder vaag te noemen (zie CGVS, p.18). Immers gevraagd naar deze N. zijn volledige naam, blijft u het antwoord schuldig (zie CGVS, p.18). Ook is het weinig aannemelijk dat één persoon, een gewone politieagent, politieagent u door de luchthaven en de volledige controle zou hebben kunnen loodsen zonder dat hierrond enige vraag zou zijn gesteld bij de reguliere controleposten. Dat u er overigens ook geen graten in zag op die manier het land te verlaten, dit terwijl u, naar u stelt, al jarenlang gezocht wordt door de milities houdt geen steek. Er kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat u zich er dan minstens van beducht zou geweest zijn dat u mogelijks geseind stond en bijgevolg elk het risico in de luchthaven alsnog in handen van de milities te vallen kost wat kost zou hebben willen vermijden. Dat u voorts wel de mogelijkheid zou gehad hebben om iemand te vinden die u kon helpen om legaal het land te verlaten maar nooit van de mogelijkheid zou gehoord hebben om illegaal het land te verlaten, kan totaal niet worden aangenomen (zie CGVS, p.18). Ten slotte dient er opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u reeds voordien een visum voor Turkije had maar het niet gebruikte (zie CGVS, p.11). Het lijkt er dan ook ten eerste op dat u eerder de voorkeur gaf aan een visum voor een Europees land en hierop wachtte. Dat u uit uitreis liet afhangen van het land waarvoor een visum kreeg uitgereikt wijst er nog maar eens op aan uw relaas en beweerde vrees niet het minste geloof kan worden gehecht daar in het andere geval logischerwijs kan worden aangenomen dat het uzelf in veiligheid brengen, dit ongeacht in welk land, een allereerste prioriteit zou geweest zijn. De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing geenszins wijzigen.

Immers de door u neergelegde identiteitsdocumenten, stemkaart, huwelijksakte en rijbewijs hebben louter betrekking op uw persoonsgegevens en burgerlijke staat. Deze elementen staan voorals nog niet ter discussie. De documenten van uw werk werden hierboven reeds besproken. De foto's van uw werk, het feit terzijde dat foto's sowieso een beperkte bewijswaarde hebben daar deze makkelijk kunnen geënceneerd worden, laten niet toe uitspraak te doen over het tijdstip waarop deze zouden zijn gemaakt. Hoe dan ook bevatten deze geen enkele info omtrent de feiten die u in Irak zou hebben meegemaakt en omwille waarvan u het land zou hebben verlaten. De door u neergelegde USB-stick met daarop een filmpje van de militie hebben geen betrekking op uw persoonlijke situatie daar er enkel beelden te zien zijn van auto's die stilstaan op een weg en er schoten te horen zijn. Waar en wanneer dit filmpje werd gemaakt is niet duidelijk. Dat er ten andere milities in Irak actief zijn, wordt op zich niet betwist. Dat u ten andere jarenlang het slachtoffer zou geweest zijn van sjiiitische milities en dit omwille van uw werkzaamheden in / voor de Green Zone tot 2022 kan uit dit algemene filmpje evenwel op geen enkele manier worden afgeleid. Aldus kan dit bovenstaande beslissing niet in positieve zin wijzigen.

Volledigheidshalve kan aan dit alles nog worden toegevoegd dat documenten sowieso slechts bewijswaarde hebben voor zover ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas wat in casu geenszins het geval is.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org/>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022** (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)** , beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de

stad. Buiten de door sjiiten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shaya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Baghdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op

tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsele".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“[...]”

1.

In casu werd er in de bestreden beslissing naar talloze motieven verwezen op grond waarvan verweerder besloten heeft om het verzoek tot internationale bescherming van verzoeker te weigeren.

De weigeringsmotieven kunnen als volgt samengevat worden:

- Er werd getwijfeld aan het feit dat verzoeker na 2016 en tot 2022 bij buitenlandse organisaties en/of Amerikanen bleef werken,*
- Er kon geen duidelijke omschrijving (namen en zo voort) gegeven worden van de militieleden die verzoeker bedreigden,*
- Verzoeker verhuisde niet met zijn familie naar Koerdistan noch naar Turkije om het gevaar en de dreigementen van de militieleden te ontwijken,*
- De moorden op verzoekers broer en zoon in 2019 zijn niet geloofwaardig, omdat er geen geloofwaardigheid werd gehecht aan het feit dat verzoeker na 2016 werkzaam bleef bij de organisaties,*
- De overlijdensaktes van verzoekers broer en zoon hebben geen bewijswaarde, omdat het zeer makkelijk is om documenten vanuit Irak te verkrijgen,*
- Er werd getwijfeld aan het feit dat verzoeker voor 3 jaarlang ondergedoken in Bagdad verbleef tot zijn vertrek in 2022...*

2.

Naast deze weigeringsmotieven werd er in de bestreden beslissing benadrukt dat er niet getwijfeld wordt aan het gegeven dat verzoeker voor buitenlandse organisaties/Amerikanen heeft gewerkt. Verzoeker staaft zijn werkzaamheden bij deze organisaties met een aantal ‘originele’ badges van verschillende buitenlandse organisaties bij dewelke hij actief was (zie administratief dossier). Verzoekers werkzaamheden bij deze organisaties worden dus niet betwist door verweerder.

3.

Dit is niet onbelangrijk, omdat het geen betoog hoeft dat personen die voor buitenlandse organisaties en/of Amerikanen in Irak hebben gewerkt, slachtoffers zijn geworden van wraak, afrekenings- en afpersingsacties. Deze acties worden uitgevoerd door: ofwel fanatieke leden die deze werkzaamheden beschouwen als disloyaliteit ten opzichte van het land, ofwel derden die deze werkers afdreigen om geldelijke redenen. Als gevolg hiervan moesten velen, die voor de voormelde organisaties hebben gediend, het land verlaten uit vrees voor deze dreigingsacties en vervolgingen.

4.

Het bovenstaande vormt een algemeen bekend feit dat door verschillende nationale en internationale rapporten/artikelen werd bevestigd (zie bijvoorbeeld: UNHCR ‘The UN Refugee Agency’ van mei 2019 (HCR/PC/IRQ/2019/05) & UNHCR ‘The UN Refugee Agency’ van januari 2024 (HCR/EG/IRQ/2024/01)). De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten (zie arrest RvV nr. 179 408 van 14 december 2016).

5.

Onder ‘algemeen bekende feiten’ wordt verstaan elk feit dat een mens kent of uit algemeen toegankelijke bronnen kan kennen. De rechter mag dergelijke feiten betrekken in zijn beslissing, zonder dat daar melding van was gemaakt en zonder dat daar bewijs van geleverd hoeft te worden. Belangrijk is wel dat het feit, zoals het aangereikt wordt door algemeen toegankelijke bronnen, in ieder geval zeker en vaststaand moet zijn.

6.

In casu heeft verweerder geen rekening gehouden met het voormeld algemeen bekend feit, nl. dat werkers bij buitenlandse organisaties en/of Amerikanen door derden worden vervolgd; dit ondanks het feit dat er niet getwijfeld wordt aan verzoekers werkzaamheden bij deze buitenlandse organisaties en/of Amerikanen.

7.

De stelling dat verzoeker zijn werkzaamheden bij de voormelde organisaties in 2016 heeft stopgezet, doet hier geen afbreuk aan, immers:

- Vooreerst dient er in dit verband benadrukt te worden dat verzoeker geenszins had verklaard dat hij tot 2016 zou gewerkt hebben voor buitenlandse organisaties en/of Amerikanen. Dit blijkt uit zijn verklaringen bij de DVZ: [...]*
- Verder dient er opgemerkt te worden dat het feit dat verzoeker zijn werkzaamheden na 2016 stopgezet zou hebben, niet wegneemt dat verzoeker steeds vreest om vervolgd te worden en dat hij het doelwit kan zijn van de wraak-en afpersingsacties zoals hierboven toegelicht.*

8.

Daarnaast is het belangrijk om te benadrukken dat de familieleden van verzoeker sedert 2019 tot op heden in Turkije verblijven. Dit wordt bewezen aan de hand van Turkse verblijfsdocumenten die door verzoeker in het kader van zijn verzoek tot internationale bescherming werden voorgelegd (zie administratief dossier). Het feit dat verzoeker zijn familie heden buiten Irak verblijft, kan alleen maar bevestigen dat de vrees van verzoeker reëel en actueel is.

9.

Tot slot merkt verzoeker op dat verweerder de waarachtigheid van de door verzoeker voorgelegde overlijdensaktes (voor zijn broer en zoon) in twijfel trekt, omdat deze zeer gemakkelijk tegen betaling verkregen zouden kunnen worden omwille van corruptie. De bewijswaarde van deze documenten zou, gelet hierop, zeer beperkt zijn, aldus verweerder.

Verzoeker verwijst hierbij naar een arrest van Uw Raad dd. 29.09.2016 (nr. 175.525) waarbij werd geoordeeld dat de afwezigheid van registers van burgerlijke stand en archieven in het land van herkomst (Somalië) door corruptie, het CGVS (verweerder) niet ontslaat van haar onderzoeksplicht om de waarachtigheid van de voorgelegde documenten te onderzoeken en te verifiëren. Verwerende partij kan bijgevolg niet aan haar onderzoeksplicht ontsnappen door te verwijzen naar corruptie in het land zonder de voorgelegde documenten afdoende te onderzoeken.

10.

Gelet op al hetgeen voorafgaat, kan alleen maar geconcludeerd worden dat verwerende partij artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

De bestreden beslissing dient derhalve vernietigd te worden."

2.2. Verweerder legt een aanvullende nota van 16 december 2024 neer, waarin hij middels URL verwijst naar volgende landeninformatie:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van januari 2024,
- EUAA Country Guidance Note: Iraq van november 2024,
- COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update),
- COI Focus Irak: veiligheidsincidenten in de Koerdische Autonome Regio (KAR) van 28 september 2023,
- EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van mei 2024.

2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota met volgende stukken neer:

"- Overlijdensakte zoon met vertaling

- Attest uitgereikt door de Iraakse ambassade te (Ankara) Turkije, met vertaling

- Kopie paspoorten familieleden met binnenkomst Turkije".

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar

geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoeker stelt Irak te hebben verlaten omdat hij er gevisieerd werd door de militieleden van Al Mahdi omwille van zijn werk voor de Amerikanen en buitenlandse organisaties.

Blijkens de bestreden beslissing hecht verweerder geen geloof aan het door verzoeker voorgehouden asielaanbod, noch aan de vrees die verzoeker hieruit puurt.

Na kennisneming van de elementen in het dossier stelt de Raad het volgende:

- Hoewel niet wordt betwist dat verzoeker voorheen mogelijks werkte binnen de transportsector en in het kader hiervan contacten had met buitenlandse organisaties en/of Amerikanen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker werkzaam was tot aan zijn vertrek uit Irak in 2022.

- Verzoeker stelde bij de DVZ dat hij in 2016 is gestopt met zijn werk voor de internationale organisaties in de Green Zone (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl hij bij het CGVS aangaf dat hij ook na 2016 nog voor bedrijven uit de Green Zone heeft gewerkt (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13-14). Zo verzoeker in het verzoekschrift naar zijn verklaringen bij de DVZ verwijst waar hij stelde dat hij in 2016 internationale bescherming heeft aangevraagd aan de A.U.N., niet financieel geholpen werd en daarom verplicht was om terug te werken met de organisaties van de coalities in Bagdad, dient eveneens te worden gewezen op zijn andere verklaringen tijdens datzelfde interview bij de DVZ waar hij liet optekenen dat *"Sinds we verhuisd zijn hebben we ons werk stopgezet"*, dat hij in 2016 *"stopte met te werken voor de organisaties van de machten van de Coalities"* en dat desondanks zijn broer zei dat *"we niet meer voor de Coalities werkten, zeiden ze dat we moesten blijven betalen [...]"* (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). De vaststelling dat verzoekers verklaringen over de stopzetting van zijn werkzaamheden tijdens het interview bij de DVZ dermate incoherent zijn en evenmin vallen te rijmen met verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van verzoekers bewering dat hij werkzaam was tot aan zijn vertrek uit Irak in 2022.

- De door verzoeker bijgebrachte drie originele badges zijn geldig tot en met respectievelijk 1 juni 2006, 1 december 2006 en 30 mei 2007. De twee badges uit 2006 vermelden verzoekers naam H.A.R., terwijl de badge uit 2007 op naam van H.A.D. staan. Dat verzoeker probleemloos zou hebben kunnen werken en toegang had tot de Green Zone met een badge die foute informatie bevat, is niet geloofwaardig, te meer gezien deze badges net met het oog op de beveiliging van de internationale zones werden uitgereikt. Gelet op het gegeven dat alle Iraakse stukken makkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen, is de bewijswaarde van Iraakse stukken bijzonder relatief. Hoe dan ook kan op basis van deze badges, die dateren uit 2006 en 2007, niet blijken dat verzoeker nog werkzaam zou zijn geweest in de Green Zone na 2016, laat staan tot aan zijn vertrek uit Irak in 2022.

- Het loutere feit dat verzoeker mogelijks voorheen werkzaam was binnen het transport en in die hoedanigheid contacten had met internationale organisaties en de Amerikanen binnen de Green Zone kan geenszins volstaan om actueel in verzoekers hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie kan geenszins blijken dat alle Irakezen die in het verleden hebben gewerkt met buitenlandse organisaties en/of de Amerikanen systematisch worden vervolgd. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot loutere beweringen maar brengt geen informatie aan waaruit dergelijke algemene en systematische vervolging kan blijken. Bijgevolg dient verzoeker zijn aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. Hij blijft hiertoe echter in gebreke. Verzoeker maakt de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten immers niet aannemelijk.

- Verzoeker weet met zijn vage, incoherente en gebrekkige verklaringen niet te overtuigen dat hij daadwerkelijk problemen kende met de militieleden van Al Mahdi. Zo maakt verzoeker met zijn vage en

onwetende verklaringen over de identiteit van de militieleden niet aannemelijk dat hij op regelmatige basis werd lastiggevalen door militieleden van Al Mahdi, die beweerdelijk uit zijn wijk afkomstig waren (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Dat verzoeker sinds 2006 herhaaldelijk werd lastiggevalen omwille van zijn werk omdat ze verzoeker als een spion beschouwden – een ernstige beschuldiging – valt niet te rijmen met het gegeven dat de problemen stopten met het betalen van geld (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10-12).

- Verder valt niet in te zien waarom verzoeker in 2015, na de dood van zijn buurman door toedoen van de sjiiitische milities, opeens besloot zijn gezin onder te brengen in de KAR, terwijl de milities verzoeker al jarenlang met rust lieten en hij zijn werkzaamheden gewoon kon verderzetten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Indien verzoeker werkelijk meende dat hijzelf en zijn gezin in gevaar waren, valt niet in te zien dat verzoeker zichzelf dan ook niet in veiligheid stelde, maar in zijn woning in Bagdad bleef wonen, te meer omdat verzoekers broer A. al sinds 2008 in de KAR woonde en zijn werkzaamheden van daar uitoefende (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Bovendien kan al helemaal niet worden ingezien waarom verzoekers vrouw en kinderen na 6 à 8 maanden terugkeerden naar hun eigen woning in Bagdad en verzoeker en zijn vrouw er geen graten in zagen om hun kinderen naar school te laten gaan (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij daadwerkelijk geviseerd werd door de milities.

- Wat betreft de (beweerde) ontvoering van verzoekers broer H. in 2018, blijkt nergens uit verzoekers relaas dat deze ontvoering enig verband hield met verzoekers werkzaamheden of voorgehouden problemen. Verzoekers broer werd bovendien na enkele dagen vrijgelaten en heeft nadien geen problemen meer gekend.

- Gezien geen geloof wordt gehecht aan de door verzoeker voortgezette werkzaamheden tussen 2016 en 2022, noch aan de problemen die zich omwille van verzoekers werkzaamheden zouden hebben voorgedaan, kan niet worden aangenomen dat verzoekers broer en zoon in 2019 werden vermoord omwille van verzoekers werkzaamheden.

- Verzoeker blijkt niet goed op de hoogte over de omstandigheden van de moord op zijn broer of de daders, wat de geloofwaardigheid ervan verder ondermijnt (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14-15). Verzoeker stelt louter dat zijn broer door sjiiitische milities is vermoord, maar kan dit met zijn vage en incoherente verklaringen geenszins aannemelijk toelichten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Bovendien is zeer onaannemelijk dat verzoekers broer in de Koerdische regio door een sjiiitische militie zou zijn vermoord.

- Ook aangaande de (omstandigheden van de) beweerde moord op verzoekers zoon legt verzoeker dermate tegenstrijdige en vage verklaringen af (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16, p. 17, p. 19) dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

- Wat betreft de door verzoeker neergelegde overlijdensaktes van zijn broer en zoon dient opgemerkt dat documenten, om bewijswaarde te hebben, gepaard dienen te gaan met geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is. Uit deze overlijdensaktes kan hoogstens worden afgeleid dat zij om het leven zijn gekomen, maar kan geenszins worden afgeleid in welke omstandigheden zij om het leven kwamen. Verzoeker toont geenszins aan dat zijn broer en zoon werden gedood door sjiiitische milities noch dat hij om deze reden een individuele vrees voor vervolging heeft.

- Dat verzoeker in 2019 niet samen met zijn gezin kon vertrekken uit Irak uit vrees voor milities op de luchthaven valt niet te rijmen met de vaststelling dat verzoeker in 2022 legaal via de luchthaven uit Irak vertrok, terwijl de milities er toen ook nog de controle hadden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17-18). Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij dit in 2022 kon doen met de hulp van een politieagent N. (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18).

- Verzoeker kende sinds 2019 geen verdere problemen meer. Zo verzoeker stelt dat hij drie jaar ondergedoken zat uit vrees voor de milities (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11), kan niet worden aangenomen dat hij wel bleef verder werken én vervolgens legaal het land kon verlaten.

- Dat verzoeker reeds in 2019 een visum voor Turkije had maar het niet gebruikte (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11), wijst er op het eerste zicht op dat hij de voorkeur gaf aan een visum voor een Europees land en hierop wachtte. Dat verzoeker Irak niet verliet wanneer hij daartoe de kans had, maar drie jaar langer bleef, ondermijnt de geloofwaardigheid en de ernst van zijn voorgehouden en actuele vrees voor vervolging.

Gelet op wat voorafgaat hecht de Raad geen geloof aan de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging door de sjiiitische milities omwille van zijn werkzaamheden.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het beklemtonen dat hij wel degelijk voor buitenlandse organisaties heeft gewerkt en dat hij omwille hiervan het slachtoffer kan worden van wraak- en afpersingsacties, het benadrukken dat zijn familieleden sinds 2019 tot heden in Turkije verblijven, het hekelen van de motivering van verweerder inzake de overlijdensaktes van zijn broer en zoon, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. Ook de stukken die verzoeker ter terechtzitting nog bijbrengt – overlijdensakte van zijn zoon met vertaling; attest uitgereikt door de Iraakse ambassade te Ankara, met vertaling; kopie paspoorten van verzoekers familieleden met binnenkomst in Turkije – kunnen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas en hiermee gepaard gaande vrees voor vervolging niet doen ombuigen.

Verzoeker heeft de overlijdensakte van zijn zoon reeds in de vorm van een kleurenkopie bijgebracht in de loop van de procedure. Dat verzoeker de originele overlijdensakte ter zitting bijbrengt doet geen afbreuk aan de reeds gedane beoordeling ervan. Hierbij kan worden hernomen dat documenten, om bewijswaarde te hebben, dienen gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen. Dit is niet het geval. Verzoeker is er met zijn vage en tegenstrijdige verklaringen over de omstandigheden van de dood van zijn zoon immers niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat zijn zoon daadwerkelijk vermoord is door sjiiitische milities. Bovendien kan deze overlijdensakte hoogstens aantonen dat verzoekers zoon om het leven is gekomen, maar kan hieruit geenszins de omstandigheden van diens dood worden afgeleid noch een actuele en individuele vrees voor vervolging.

Wat betreft het attest uitgereikt door de Iraakse ambassade te Ankara en de kopieën van paspoorten van verzoekers familieleden met binnenkomst in Turkije dient opgemerkt dat het verblijf van verzoekers gezin in Turkije niet betwist wordt. In de aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting wordt gesteld dat hieruit blijkt dat verzoekers overleden zoon niet werd vermeld als lid van de familie, dat dit betekent dat hij nooit mee is vertrokken naar Turkije en dat dit zijn overlijden bevestigt. Deze gevolgtrekking kan echter niet worden bijgetreden, aangezien er nog andere redenen kunnen zijn waarom verzoekers zoon zijn gezin niet gevolgd is naar Turkije. Hoe dan ook, zelfs indien wordt aangenomen dat verzoekers zoon overleden is, wordt geenszins aangenomen dat hij overleden is in de door verzoeker geschetste omstandigheden, met name vermoord door toedoen van de sjiiitische milities, noch dat dit element voor verzoeker een vrees voor vervolging inhoudt.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten (identiteitsdocumenten, stemkaart, huwelijksakte, rijbewijs, foto's van verzoekers werk, USB-stick met filmpje van de militie) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de middels aanvullende nota van 16 december 2024 bijgebrachte geactualiseerde informatie en analyse door verweerder, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de provincie Bagdad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die tot gevolg hebben dat verzoeker, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Kosten

10. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend vijftientig door:

W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS